

Urovnávání.

§. 3. Budování silnice na půdě, jak se tato v přírodě nachází, jmenuje se urovnáváním.

Urovnávání toto jest buďto natarasením, neb skrojením půdy, když se na straně hory odkopává a na straně údolí nasypává — nebo jest vykrojením, když celá cesta na způsob úvozu se vyhloubá, čemuž však za příčinou závějí sněžných a sesouvání-se obapolných škarp horských, pokud možná, třeba se vyhýbati.

Materialu k natarasení potřebného dobývá se dílem z odkopův hory, dílem z pobočných příkopův, a kde tyto nedostačují z pozemkův, které k tomu zvláště zakoupiti třeba (ložisk materialu), a které se po skončené stavbě opět prodají k dalšímu obdělávání.

Na každý způsob třeba hleděti k tomu, aby byla země tak pravidelně a účelu přiměřeně vybrána čili vytěžena, jak jen možné, aby nevzešly nepotřebné útraty.

Poměr sklonitosti.

§. 4. V pevné půdě dostačuje k urovnání a k příkopům na 1 metr výšky 1 metr sklonitosti, v půdě kypré nebo písčité třeba poměr sklonitosti zvětšiti.

Příkopy podél silnic.

§. 5. Při rovné a suché půdě není potřebí, aby roveň čili hladina cesty nad přírodní pozemí zvýšena byla, ač neodporučuje-li se zvýšení to z ohledu na sněhové závěje aneb na jiné okolnosti.

Vedlejší příkopy mají míti alespoň 0·4 metru hloubky a spodní šířky, podél vyšších násypův buď, kde toho vůbec potřeba, udělán příkop pouze 0·3 metru hluboký se spodní šířkou 0·4 metru, jest-liže material k nasypání potřebný se odjinud dobývá.

Stoupá-li cesta silně třeba příkopy udělati ploché a široké, aby se neza-
vdala příčina ku tvoření rozpuklin.

Větší hloubka nebo mělkost příkopův řídí se ostatně dle spádu, který příkopy k mostům nebo splávkám (výpustům a pod.) musejí míti, aby vodu z cesty odváděly.

Šířka silnic.

§. 6. Podle zákona, daného dne 7. února 1886, čl. IV. (zák. zem. č. 20) jest pravidlem, že okresní silnice 2. třídy (vedlejší silnice) v jízdné šířce nejméně 3 až nejvýše 4 metrů s kamen-
ným nebo šterkovým základem dobře zbudovány býti mají.